

Foto Cz. Datka
Katarzyna (Pani Głuchowska) jest wciąż jeszcze najpiękniejszą Polką w stylu klasycznym

Kazimierz Kucharski

Prawda o »OPO«

Tajemnica mgła osłaniająca lekkoatletyczny obóz przygotowawczy olimpijczyków została się. Nadszedł czas, aby rzucić słowa prawdy tym, którym ta mgła przesłaniała oczy.

Wspaniałe warunki jakim dysponowało »OPO« nie zostały wykorzystane w takim stopniu, w jakim to sobie ogólnie obliczamy. OPO dysponowało przepięknym terenem — boiskiem, poligonem, widokiem na jeziora, dwa stajnie, dwa stajnie trenerów, basen, masażysty, natryskiemy ciepłymi i wreszcie własna kuchnia. Ponadto zawodnicy akomodowani w 9 miesięczny pobyt, zostali izolowani od trosk codziennego życia. Oto warunki, jakich nie miała żadna inna grupa olimpijska z szermiurami na czele.

8 miesięcy pracy w takich warunkach, nieobowiązkowa może paść o nogi. A co dopiero, gdy nie dysponuje elementem młodym, zdrowym, pełnym zapалу do pracy.

Wolonty kapitał musi dać procenty, w tym wypadku w postaci wyników. Czy tymi procentami możemy nazwać wyniki Adamczyka i Tomaszewskiego?

Chyba nie Tomaszewski jak wimy, nie jest wychowankiem Olimpijczy. Jest już zawodnikiem starszym i b. mistrzem republiki białostockiej. Nowego nie się w Olimpijnie nie nauczyli. Ot po prostu, był od dawna przystosowany do osiągnięcia tego wyniku. A ostatnie warunki w jakich przebywał, przepięknie osiągnął cel, jak sobie Tomaszewski z góry postawił.

Adamczyk jest talentem, rzadko w sporcie spotykamy. Jego rodzaje zawodnika o nielubianych zdolnościach długo będziemy szukać. A co z niego zrobiono? Przygotowywano go do 10. dnia boju na Olimpijnie w Londynie, ale zapomniano o jednym — zapomniało go nauczyć odpowiadania na pytania.

Adamczyk jest talentem, rzadko w sporcie spotykamy. Jego rodzaje zawodnika o nielubianych zdolnościach długo będziemy szukać. A co z niego zrobiono? Przygotowywano go do 10. dnia boju na Olimpijnie w Londynie, ale zapomniano o jednym — zapomniało go nauczyć odpowiadania na pytania.

Fot. Frankowski — AP
Jeden z fragmentów filmu o sukcesach gimnastyki radzieckiej w Warszawie

kurencjach technicznych. Do niedawna nie umiał on skakać o tyście. Gdyby nie kilka fachów, wyciąg popartych praktycznymi pokazami Morozowicza, Adamczyk do dziś nie mógłby przebiec na wysokości 2 m. Tak było poprzednio na jednym z zawodów i przy wysokości 2,80 m. padł on, wskazał na skutek nieumiejętności przechodzenia ponad poręczką.

To że Adamczyk uzyskał możliwe wyniki w konkurencjach o elementach biegowych, jest rzeczą zupełnie naturalną. Jego wysiłki nie go do osiągania takich rezultatów. W każdym razie nie jest to granica jego możliwości. Gdyby mu dano właściwą szkołę, na pewno pokazałby on wyniki rewalucyjne. Talent i zdolności Adamczyka nie zostały dość wykorzystane.

Na ostatnich zawodach nie wychodził mu absolutnie nie — trzy razy spalił. Czyż taka rzecz w obliczu Olimpijnie jest do pominięcia. Już w Krakowie nie wychodził mu ani krok, ani czołówek. A więc w tych konkurencjach nie

posiadał opanowania technicznego, tak ważnego właśnie w 10. boju. Czyż to tłumaczyć — kto za ten stan rzeczy winien ponosił odpowiedzialność?

Przypisywanie OPO zasług w wychowaniu Stankiewicza jest niczym nie uzasadnione. Moje proste nie zapominać, że Stankiewicz nie wychodził do Olimpijny, przeszedł przez sito Morozowicza i moje, wynikiem już wówczas był czes pamiół 2 minut. To, że obecnie Stankiewicz poprawił wynik, jest zupełnie zrozumiałe. Wypływało to z przyczyn naturalnych, w Stankiewicza, w dalszym ciągu ciągu biegu stylowo fatalnie.

Lipski, jak biegł w roku ubiegłym jako mało znany siedziacz (22,4 sek) na 200 m, tak i obecnie. Kiszka w roku ub. uzyskał 10,1 na 100 m bez treningu w OPO, obecnie przyszywa w 11,1 — to z zawodnikami spoza OPO. Granica również nie jest nie poprawi — Baniński w biegu na 5000 m nie wiele jest lepszy od zawodników, jak Boczar i Kwapiński, a przecież nie widzieli oni Olimpijny. Wreszcie Kiełbas — czy jego forma i wyniki mogą usprawiedliwić pobyt w Olimpijnie?

Panie też nie wykazywał żadnej poprawy. W roku ubiegłym przecież nasza drużyna wygrała mecz z Czechami — dlaczego przegrał na mecz w br. w Pradze? Przecież przygotowania trwały pół roku — a osiągnięto, że! Jakie wyniki, jak np. skok wzwyż 1,34 — czy to nie jest kompromitacja? W Pradze mecz wygrała nasza zawodniczka z wspaniałym rezultatem. W Olimpijnie nastąpiło zahamowanie.

Oto bilans 9 miesięcznego obrotu przygotowawczego olimpijczyków w Olimpijnie. Drużyna została ustatkowana. Nie możemy dopatrzeć się jednak w niej uczestników OPO.

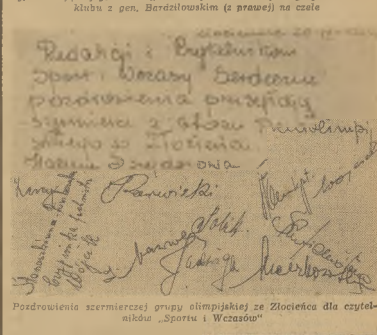
Z tego wszystkiego możemy wywnioskować jeden konkretny wniosek.

Tak poważnych zadań, jak przygotowanie narodowej drużyny na Olimpijnie nie wolno było w żadnym wypadku powierzać człowiekowi, którego wartości nie nieszkieł jeden w Polsce nie zna.

Pan Grzesik znał swoją siłę, bo nie powinien podjąć się tego rodzaju funkcji, wiedząc o tym, że naradza Świątka Państwa kilkomilionowe koszty.

Fot. Frankowski — AP
Stożeczka Legia buduje własny stadion sportowy. Pożytek z fragmentu, obrazując jego budowę, w której udział biorą wszyscy członkowie klubu z gen. Beretowskim (z prawej) na czele

Podziwianie szermierzy grupy olimpijskiej ze Złociejka dla czytelników »Sportu i Wzrostu«

»Sport w sztuce«

Wystawa zajmuje 7 dużych sal. Podczas otwarcia zgromadziła słobach rzadkie sportowców i zawodników. Godne podziwu są rzadkie lekkoatletów, zapamiłków, boksowców i piłkarzy. Poza tym wystawione są wspaniałe obrazy, przedstawiające wyniki z dziedziny sportu. Wielki podziw budzą eksponaty wystawione przez Polaka i Czechosłowację z brązu, kamienia i drewna.

W Londynie odbyło się drugie spotkanie olimpijczyków z turniejem piłki wodnej. Rozstawienie zostało: Belgia, Szwecja, Holandia, Włochy, Węgry i Francja.

22 państwa zgłoszone do turnieju zostały w wyniku losowania podzielone na 6 następujących grup:

Grupa A: Belgia, Urugwaj, St. Zjednoczony, Grecja, B. Szwecja, Szwajcaria, Hiszpania, Norwegia. Grupa B: Holandia, Chile, Indonezja, Islandia, Grecja, D. Włochy, Jugosławia, Australia, Palestyna. Grupa C: Węgry, Egipt, Anglia, Australia, Grecja, Francja, Grecja, Argentyna.

Obrona tytułu mistrza olimpijskiego są Węgry, które zdobyły dwukrotnie tytuł mistrza poprzednich Igrzysk Olimpijskich.

Najlepszy zawodnik Austrii w skoku wzwyż, Pichler, osiągnął 1,55 m.

Dr K. Klimek

List z Wiednia

Wieża olimpijska

Wiedza, w lipcu Austriacki komitet olimpijski zorganizował „dział olimpijski”. Cała publiczność w liczbie 42.000, która przysłała zasilniczo na finał pikareski pucharu austriackiego, została oczarowana różnorodnością, barwnością sportową, na której składał się pięknie dobrany program.

Widzieliśmy wszystkich uczestników austriackich na Olimpijnie, różnych dziedzinach sportu. Pięknie publiczność przekonała się w tym dniu, że imo piłka nożna są jeszcze i inne sporty nie mniej ciekawe, emocjonujące i zdrowe.

Imponujące wrażenie wywarła defilada olimpijskiej drużyny w jednolitych strojach w kolorze białym i czerwonym. Uroczystość była przeprowadzona w duchu prawdziwie olimpijskim, bez specjalnego austriackiego nastroju zabawienia, jak to bywało z innymi. Kłótnie przetrwały wygranych w tym składzie przysięgi olimpijskiej.

W ramach imprezy odbył się również finał pucharu austriackiego w piłce nożnej, rozegrany między Austrią — Wiedniem a Grazem z Grazu. Austria, drużyna talentów, zwyciężyła nie przekraczając 2:0 i tym samym wygrała puchar. Człowiek zwyciężył.

Eliminacje Anglików
Londyńskie (tel.). W sobotę po południu odbył się w Londynie na White City ostatnie eliminacje w piłce nożnej. W tym samym dniu odbył się finał pucharu austriackiego w piłce nożnej. W tym samym dniu odbył się finał pucharu austriackiego w piłce nożnej.

stanowicy trzon reprezentacji Austrii, wykazywał jednak formę daleko nieprzekonyującą i jeżeli nie poprawią jej, to najwyżej

Foto Tietz — AP
Moment z meczu o puchar Austrii pomiędzy Austrią a SC Graz. W tym samym dniu odbył się finał pucharu austriackiego w piłce nożnej.

tram (Australia) 9,8 sek. 110 m. płaski Barrow 15,4 sek. Skok wzwyż wysłał Alan Patterson wynikiem 1,08 m.

Podczas eliminacji kolarzy w Manchesterze rekordista świata Barrow ustalił nowy rekord Austrii w wyścigu na dystansie 1.000 m. czasem 1:16,4 min.

nadszle Austrii na punktowane miejsce na Olimpijnie w piłkarstwie pokazał w aferze pobiłnych zwycięz.

Duże zainteresowanie wywarły w Austrii zwycięstwa na trawie między Austrią a Polską. Cała prasa sportowa podkreślała, że jest to pierwszy kontakt sportowy obu krajów od chwili zakończenia wojny. Cała prasa sportowa w zawodach tych widziała pierwszą tak wielką, która podniecała za sobą i dalsze, a w konsekwencji trwały nawiazanie stosunków sportowych pomiędzy obydwoma krajami.

Fot. Zremuth — Wiedeń
Najlepszy zawodnik Austrii w skoku wzwyż, Pichler, osiągnął 1,55 m.

Znany biegacz francuski i sprawozdawca sportowy Marcel Hansenne, omawia na łamach »World Sport« swoje wrażenia i szanse na tegorocznych Igrzyskach Olimpijskich.

Jest nam trudne być również niebiegaczem i sprawozdawcą sportowym. Sprawozdawca może swobodnie o biegu, podczas gdy ten ostatni nie może przebiec do przodu, dającemu nam tym, co się o nim pisze. Na byłem tak wielkiej wprawy w omawianiu swoich wyczynów na bieżąco, że mogę dać spokojnie i serdecznie gratulować konkurentowi, któremu udało się za mną wygrać, a z drugiej strony współczuć z zawodnikiem, który mi uległ. Nieprzeżyłam już dla mnie jednak to, że ludzie spotdzielali się po moim biegu i mówili o biegu w tonie, który cechuje n. p. Joe Louisa przed walką o mistrzo

stwu świata. Skłamał bym jednak, gdybym oświadczył, że nie rozumiem dotychczasowych szans w Wembley. Muszę się przyznać, że czynnikiem to tak często i w takich rozmiarach, że wzruszeniem już nawet zarządzać nie żony.

W obecnym Igrzyskach Olimpijskich weźmie udział w dwóch konkurencjach: w biegu na 800 m i 1.500 metrów, przy czym to ostatni są pozmagać mnie bardziej. Najlepszy czas jaki uzyskałem dotychczas w biegu na 800 m wynosił 1:48,3 min. mam więc dotychczasowy rekord olimpijski i w klesku. Trener mój jest jednak zdania, że najlepszym na 800 m dystansie na 1.500 metrów; obawia się bowiem, że zwyciężę

moja pozostawia wiele do życzenia. Do takiego mniemania upoważnia fakt, że dotychczas nie potrafiłem uzyskać na 800 m lepszego czasu niż 49,2 s. Nie mam odpowiedniego treningu, wobec czego musiałem mi tylko bieg na 1.500 metrów. W tej konkurencji największym faworytem jest Szwed Strand. Jestem przekonany, że nie ma obecnie na świecie biegacza, który potrafiłby zdołać go na tym dystansie, gdyby — zamiast on — trzymał się koniomałgo na 1.500 m. Miał przed sobą

rodowy Stranda obawiając się, że żalanie się o niego w Wembley. Temu też przypisać należy przede wszystkim zmniejszone zwycięstwo nad nim w Paryżu. Uleżył w koniomałgo na 1.500 m. Miał przed sobą

